Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26030
Copyright: Admont, Benediktinerstift

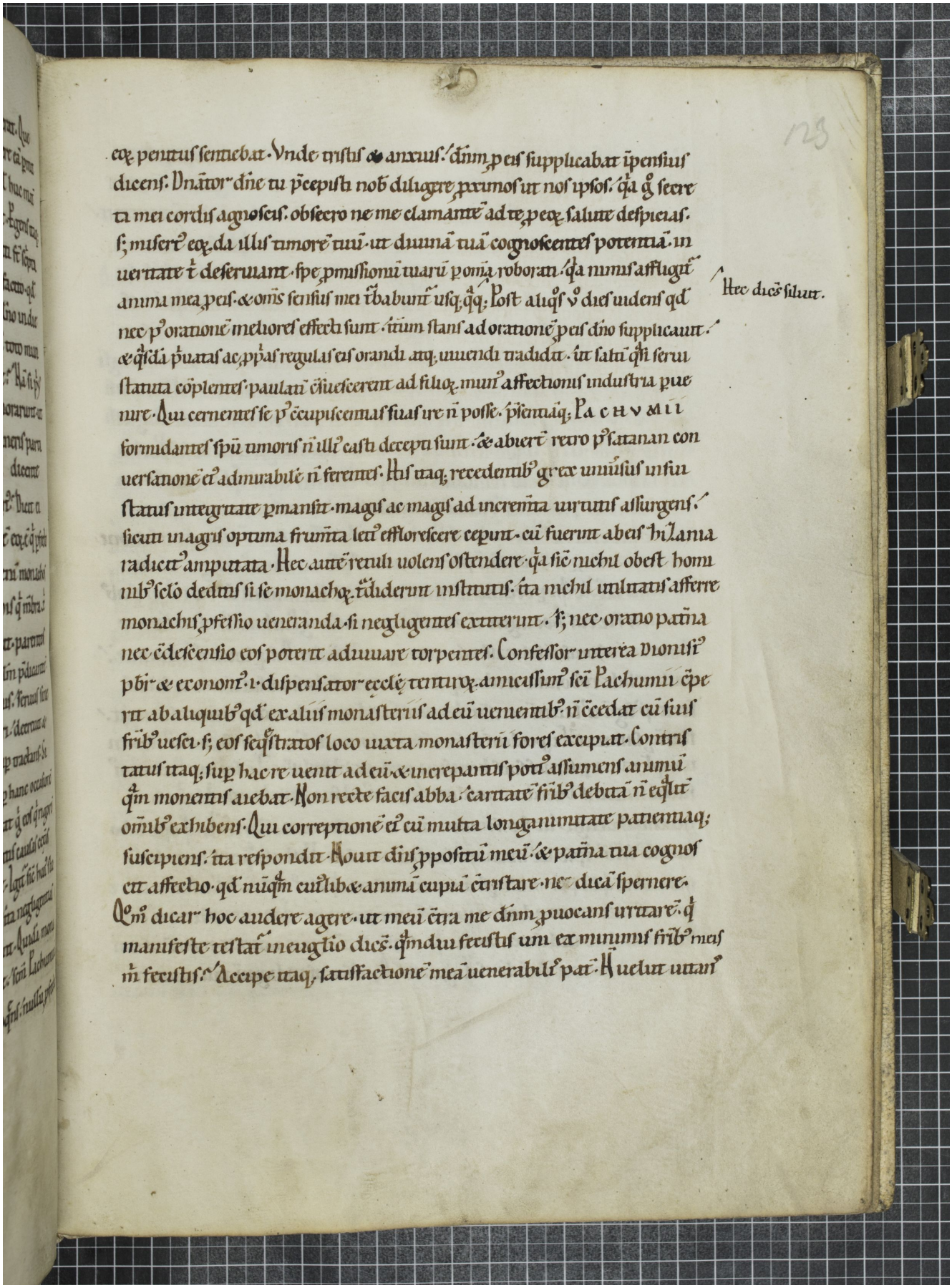

eq̃ penitus sentiebat. Vnde tristis & anxius. dnm̃ p eis supplicabat ĩpensius
dicens. Dnãtor dne tu p̃cepisti nob̃ diligere p̃ximos ut nos ipsos. q̃a g̃ secre
ta mei cordis agnoscis. obsecro ne me clamantẽ ad te p eq̃ salute despicias.
s; miserẽ eq̃. da illis timorẽ tuũ. ut diuinã tuã cognoscentes potentiã. in
uentate t deseruiant. spe p̃missionũ tuarũ p̃mia roboran. q̃a nimis affligit̃
anima mea p eis. & omis sensus mei tĩbabunt̃ usq; q̃q; Post aliq̃s v̊ dies uidens qd̃ Hec dies siluit.
nec p̃ oratione meliores effecti sunt. tum stans ad oratione p eis dno supplicauit.
& q̃sdã p̃uitas ac p̃pias regulas eis orandi atq; uiuendi tradidit. ut satiãt̃ q̃ si seruu
statuta cõplentes paulatim ĩcresceret ad filioq̃ mutũ affectionis industria pue
nire. Qui cernentes se p̃ ĩcupiscentias suas ire ñ posse. p̃ientiaq; Pachumii
formidantes spũ timoris ñ illi casti decepti sunt. & abierũt retro p satanan con
uersationẽ et admirabile ñ ferentes. His itaq; recedentib̃ grex uniũsius uniui
status integritate p̃mansit. magis ac magis ad incrementa uirtutis assurgens.
sicut in agris optima frumẽta ter̃ efflorescere cepit. cui fuerunt abeis hilania
radicitus amputata. Hec autẽ retuli uolens ostendere. q̃a sic nichil obest homi
nib̃ sclo dedtis si se monachoq̃ tũ dederit instructis. ita nichil utilitatis afferre
monachis p̃fessio ueneranda. si negligentes extiterit. s; nec oratio patẽna
nec ĕdescensio eos poterit adiuuare torpentes. Confessor interea Dionisi
pbi & economi. i. dispensator ecclę tentiq̃ amicissimi sci Pachumii ĕpe
rit ab aliquib̃ qd̃ ex aliis monasteriis ad eũ uenientib̃ ñ ĕcedat cui suus
frib̃ uesci. s; eos seqstratos loco iuxta monasterii foresi excipiat. Contris
tatus itaq; sup hac re uenit ad eũ. & increpatis poti assumens animũ
q̃m monentis aiebat. Non recte facis abba. caritate frib̃ debita ñ eqlit̃
omib̃ exhibens. Qui correptionẽ et cũ multa longanimitate patientiaq;
suscipiens. ita respondit. Nouit dns ppositũ meũ. & patẽna tua cognos
cit affectio. qd̃ nũq̃m cuilib̃ animã cupiũ ĕtristare. nec dicã spernere.
Qui dicit̃ hoc audere agere. ut meũ ĕtra me dnm̃ puocans irritare. q̃
manifeste testat̃ in euangelio dicẽs. q̃m̃ dui fecistis uni ex minimis frib̃ meis
m̃ fecistis. Accipe itaq; satisfactionẽ meã uenerabilis pat̃. Hi uelut uitan